

Gràcies

«Gràcies, Tribunal Suprem, per donar-nos la raó: efectivament, això que heu fet no és justícia, és venjança»

Gràcies a totes i tots vosaltres, que ens feu arribar la vostra solidaritat i escalf, davant d'aquesta condemna ignominiosa.

Gràcies, en especial, Diana, Elda i Noah, i a la resta de parelles, familiars i amistats que viviu amb nosaltres aquesta injustícia. Perquè la presó la paguem els presos i preses, però la pateix tot l'entorn.

Gràcies companyes i companys que patiu la presó o l'exili, gràcies alcaldes i alcaldesses per la vostra fermesa democràtica malgrat les querelles, gràcies a qui esteu processats i espereu un judici que, ho sabem, tampoc no serà just, per la vostra fermesa i determinació.

Gràcies ciutadans i ciutadanes que no us deixeu atemorir per amenaces, repressió i persecució judicial. I que no us deixeu enganyar pels discursos prefabricats de part d'aquells qui han nascut per dividir, crispar, mentir i intoxicar.

Gràcies a tota aquella gent que, sense ser independentista, us revoltou davant la injustícia, perquè això, abans que d'independència, va de República, i abans que de República, va de democràcia.

Gràcies esportistes, que no calleu, i us poseu al costat dels drets i les llibertats de tothom, en un digne exemple de fair play.

Gràcies als qui des del món econòmic heu entès que un estat en què la justícia està polititzada, és un estat on no hi pot haver progrés de cap mena.

Gràcies a aquelles i aquells de vosaltres que, des món de la cultura, us resistiu a deixar que s'abaixi el teló del clam democràtic.

Gràcies als i les periodistes, sigueu d'on sigueu, que treballeu amb honestedat, rigor i professionalitat, i que no heu sucumbit al *antes la unidad de España que la verdad*.

Gràcies, juristes i professionals del dret, que continueu creient que les lleis han d'estar al servei de millorar la vida de la gent, i no pas de restringir-li drets i llibertats, i en conseqüència heu lamentat i criticat aquesta sentència.

Gràcies, joves estudiants, que exigiu que se us formi per ser millors persones, compromeses, crítiques i amb set de justícia universal, abans que peces grises d'un sistema que us vol silenciats i submisos.

Gràcies a vosaltres, gent gran, que continueu cridant per fer sentir la vostra veu, viscuda i amb experiència contrastada a tanta gent que prefereix viure d'esquenes a la realitat.

I gràcies membres del Tribunal Suprem, per donar-nos la raó. Efectivament, això que heu fet no és justícia, és venjança.

Gràcies per posar en evidència, sense matisos, la reculada de drets i llibertats que fa anys denunciem que pateix l'Estat espanyol.

Gràcies per donar sentit a la decisió que vaig prendre fa uns anys, en concret l'any 2010, quan el Tribunal Constitucional va enterrar la via federal.

Gràcies per esvaïr els dubtes d'aquella gent que encara creia que vivíem en un Estat de dret.

I gràcies, sobretot, perquè amb la vostra sentència heu fet que molta gent que no hi acabava de creure, ara ja no té cap dubte que la República catalana no només és necessària, també és inevitable.